

Timpul, cel cu care lupți pentru crezul tău când dai curs unei furtuni de lacrimi, lasă loc unei liniști imense, vindecătoare, plină de speranță. Metaforele, mijloacele stilistice folosite, fac ca impactul estetic asupra cititorului să fie bine ales. Aici epitetele ca definiție, poetică dau expresivitate scrierii. TĂlmăcite cu tĂlc ori fĂră tĂlc, Nicu Doftoreanu îți scrie versurile tangou, cu tandrețe și simțire, alunecând cu bucurie în eleganța dansului, cu profunzimea tĂlmăcirii de care dĂ dovada constant.

Ca o adevărată particularitate, motto-urile alese dau greutate valorică poeziilor. Molipsitoare ori tĂcute, amare ori dulci, fictive, emotionale, colorate ori sobre, autorul adună tangourile vers, pentru părinți și copii, pentru cititori, spre a iubi, a uita de neazuri, chiar dacĂ ne izbim din plin de cotidian, așa cum mărturisește.

Poetul face un tur de forță scriitoricească în ținutul cel mai controversat, viața, pe care o iubeste nemărginit, și ne îndeamnă și pe noi la iubire... O critică fină se degajă ca o aromă, la adresa vremurilor trăite, care niciodată nu sunt așa cum și-ar dori, și pentru această încercare, cere vieții iertare. Amintirile sărbătorilor lasă nostalgia să se manifeste, cu sensibilitate și emoție, păstrând în inima sa bucuria vieții.

**Aș da viața doar pe timp,
Că n-a dat nimic la schimb,
Când tinerețea ne-a luat
Și-n părinți ne-a transformat.**
(Tangoul amintirilor - pag. 58)

Doina Bărcă